

ODMEV IZ AFRIKE.

Leto I. Št. 7.

Listopad.

Sv. Peter Klaver,
apostol zamorskih
misijonov,

prosi za nje
in za naše
podjetje!

Ilustrovan mesečnik v prosepah afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja družba sv. Petra Klaverja.

Blagoslovljen po Piju X.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo za žive in mrtve naročnike.

Priloga „Glasniku najsv. Src“.

Naročniki „Glasnika najsv. Src“ dobivajo „Odmev iz Afrike“ brezplačno. Ako pa hoče kdo Klaverjevo družbo nekoliko odškodovati za tiskovne in druge stroške, naj pošlje kak mali dar na uredništvo „Glasnika najsv. Src“, zraven naj pripomni: za „Odmev iz Afrike“.

Posamezne številke stanejo 5 v. Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja. Trst. Via Fontanone, 4.

Apostolski vikarijat v Sudanu.

Sinovi presv. Srca,

Wau (Bahr-al-Ghazal) dne 28. sušča 1904.

Castita gospa grofica!

Dekaj dalje kot dva meseca sem bival v Kairi. Dne 8. prosinca so me odpoklicali v Chartum v Sudanu, da bom tukaj spremljal z večimi očeti in brati našega visokočastitega škofa na njegovem potovanju v našo novo pokrajino Bahr-el-

Ghazal. Dne 17. prosinca o polnoči smo došli Balfavo ali Chartum. To nekdanj tako cveteče mesto so Mahtijevi privrženci popolnoma porušili. Sedaj se je začelo zopet razcvetati. Tudi naši misijonarji imajo tukaj malo postajo.

Dne 21. prosinca ob šestih zjutraj smo zapustili Chartum, ter smo se peljali na svojem misijonskem parniku redemptor po belem Nilu navkreber. Vožnja je bila zelo zanimiva. V Nilu je mnogo večjih in manjših otokov, na katerih kar mrgoli pisanih povodnih ptic. Ob bregovih in pesku se solnčijo krokodili z odprtimi žreli. Večkrat smo zagledali tudi velike štirinožce, ki so kakor črne skale štrleli iz vode, tako jih je bilo vsaj videti iz daljave.

Po šestdnevni vožnji smo došli v Lull, ki je naša najjužnejša misijonska postaja. Prebivavci so napravili škofu nepričakovano veličasten sprejem. Na naših misijonarjih in misijonskih sestrah sem posebno občudoval njihovo veselo požrtvovalnost, s katero delujejo za spreobrnitev in omiko teh nekoliko trdovratnih Kamovih otrok. Spreobrnjenje Šilukov je zares spojeno z velikimi težkočami. Treba še bo precej molitve, truda in vztrajnosti! Božje Srce Jezusovo bo gotovo premagalo tudi ta srca.

Zjutraj 29. prosinca se poslovimo od naših južnaških misijonarjev, in redemptor nas je nesel brez ovir naprej. Zvečer smo se pripeljali mimo Sobotovega izliva. V jezeru No, katerega smo prevozili 31. prosinca, smo naleteli na velike težave, ker nismo mogli najti reke Bahr-el-Ghazal. Se-le potem, ko smo se dvakrat zmotili, smo zadeli na pravo vodo. Bahr-el-Ghazal je ozka reka, in še to ožino napoljuje trsje in papirus. Na nekaterih krajih kar pokrivajo te rastline reko ter napravljajo nekakoršne jezove, kar zelo ovira vožnjo. S parobrodom je ob suhem času mogoče priti le do Meschra-el-Becka. V deževju se pa da

voziti po Djuru tjegor do Wau-ja in še dalje. V Meschra-el-Becku, kamor smo došli 4. svečana smo nastopili pot po suhem. Dvakrat smo morali skozi močvirje, ki je široko čez eno uro hoda. Sploh je bilo to potovanje jako naporno. Eden naših bratov je zbolel, a kmalu je zopet okreval.

Po desetdnevnem potovanju smo došli v Wau, kjer ima Egiptovska vlada svojo vojaško postojanko in namestnika za deželo Bahr-el-Ghazar. Sedanji namestnik je rodom Anglež. Zove se Boulnois Bey. Bil nam je jako naklonjen ter nam je tuintam kaj pomagal.

Iz Wau-ja je potoval škof na dva kraja, iskajoč primernih prostorov za misijonske postaje. Dosedaj sta ustanovljeni dve misijonski hiši, ena v Kayangu med zamorskim plemenom Golo, ki je posvečena sv. Francišku Ksaveriju, druga v Mbili med Djuri. Za zadnjo so mene odločili. V četrtek odpotujem tja, da bom delal za spreobrnitev zamorcev, dokler bo to všeč Gospodu.

Sebe in svojo misijonsko postajo Vaši pobožni molitvi priporočujoč ostajam Vaše častitosti najvdanejši sluga

o. Stefan Kl. M. Vockenhuber, F. S. C.

Apostolski vikarijat v Natalu.

Oblati brezmadežne Device.

Emoyeni, 16. malega trpana 1908.

Visokorodna gospa grofica!

Dehote obračajo afriški misijonarji v sili k Vam svoje oči. Al niste Vi takorekoč njihova mati in rednica? Bolan in lačen otrok se pač obrača do svoje matere, ker dobro ve, da bo ona zanj vse storila in vse darovala, da ga reši.

Naša uboga misijonska postaja v Zululandu veliko trpi. Pred kratkim sem rekel prednici misijonskih sester, ki tukaj delujejo, da bo morda treba povrniti otroke njihovim poganskim starišem. Ali to bomo storili le v največji sili. Naš denarni položaj in naša beda je že tako velika, da le z grozo gledamo v bodočnost.

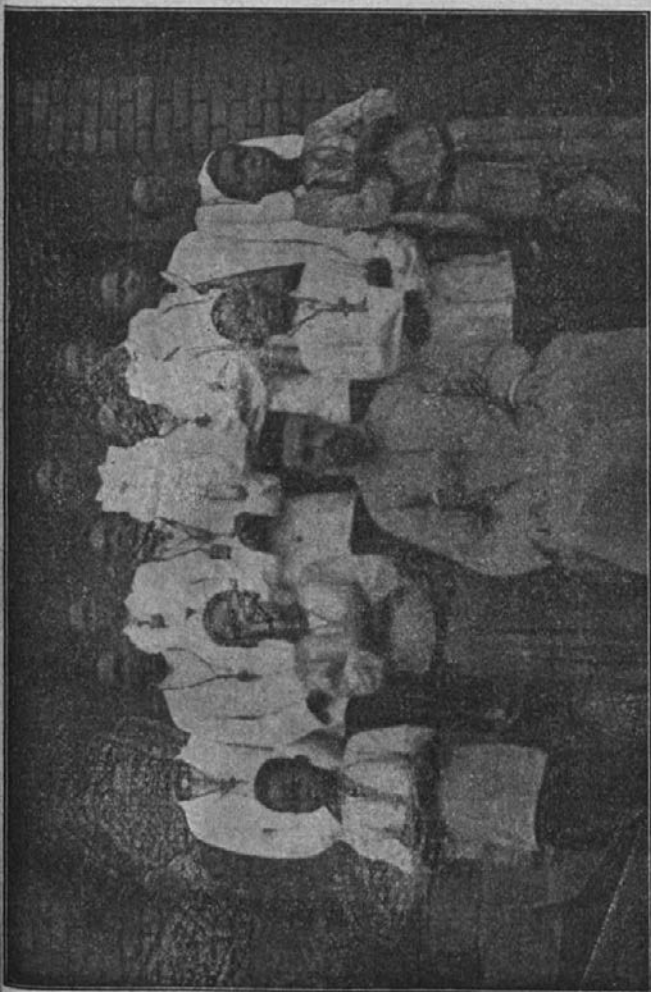
Sedaj je seveda mir, ali nasledki triletne vojske se ne dajo tako odstraniti. Živali so večidel pobite, stanovanja porušena in žetev v mnogih krajih vničena. Z eno besedo: opustošenja in žalostni vojskine nasledki nam groze napraviti toliko draginjo, kakoršna še sedaj ni bila znana v južni Afriki.

K splošni opustošenosti po vojski se je pridružila še huda suša. Krompir ni prav nič obrodil, isto velja tudi o koruzi, tako da dobimo letos na njivi komaj po 10 vreč, kjer smo jih dobili prešnja leta 40 do 50.

Ker sta krompir in koruza glavni živili naših otrok, ju bomo morali vsaj skozi pol leta kupovati. Vreča koruze stane 37 do 45 kron, vreča riža pa 37 kron. Po pravici se bojimo, da se bota še podražila. Strah nas tudi obhaja, da še prihodnja žetev ne bo kaj prida, tudi pri ugodnem vremenu ne. Pogosto nam namreč pokončajo kobilice naše najlepše upe.

Ne morem molčati še o neki drugi nesreči, — o goveji kugi. — Ta razsaja sedaj na mnogih krajih. Kako si bom obdelal polje, ako si ne bom mogel kupiti volov, katere mi je vzela kuga?

Neizrekljivo žalostno je pripovedovati, kako že sedaj čutimo grozno lakoto, od vseh strani se čujejo vzdih: indhlala! indhlala! lakota! lakota! Kdor še kaj ima, si nakupi koruze pri belokožcih. Pomislite, kaj še-le bo čez nekaj mesecev, ker morajo kupovati živila že sedaj ob žetvi!

Lastnina družba sv. Petra Klaverja. — Pomnoževanje je prepovedano.

P. Doppler, C. S. Sp. in katehisti misijonske postaje Sv. Jožef v Lincoln-u.

Pri usmiljenju božjem Vas prosim, visokorodna gospa grofica, da nam pomagate! Usmilite se naših otrok, da nam jih ne bo treba odposlati k poganskim starišem! Usmiljeni ljudje se bodo gotovo požurili nam pomagati. S koliko hvaležnostjo in ljubeznijo bomo molili za Vas, visokorodna gospa grofica, in za vse naše dobrotnike.

Z največjim spoštovanjem ostajam hvaležno vdani sluda Vaše visokorodnosti **A Rousset**, O. M. I.

Apostolska prefektúra v Landani.

Družba očetov sv. Duha.

V Landani, dne 46. vinotoka 1903.

Gospa grofica!

Res ne vem, kako se Vam naj zahvalim za vse Vaše dobrote. Nikoli ne pozabite na nas, kadar najmanj pričakujemo, nam prihite na mirno in tiho na pomoč ter nas rešite iz zadrege. Bog Vam povrni, gospa grofica! To Vam voščim v svojem imenu in v imenu izročeniš mi misijonov. Oba zaboja, katera ste nam poslali iz Breslave, sta došla v Landano prav dobro ohranjena. Misijonarji so kar strmeli nad velikodušnim darom. Za nas, ki smo tako malo vajeni na kaj takega, sta bila oba zaboja pravi zaklad. Tudi naša nova cerkev, ki je ena najlepših v Afriki, je dobila dovolj cerkvene oprave, in božja služba se bo lahko vršila mnogo veličastneje. Zamorci gledájo le na zunanost in ako božja služba ni veličastna in lepa, jim ne ugaja in je ne obiskujejo. Pri zamoreu gre vera skozi oči v njegovo dušo. Mašna oprava, ki ste nam jo poslali, bo prav dobro izvrševala svoj namen, in Zveličarju ni treba več rabiti cunj za olepšavo svoje palače.

Kolika sreča je to za naš misijon. V Betlehemu je bilo dete Jezus v največji revščini, nič drugega ni imelo kot slamo, hlev in živali. Ali tedaj je imelo pri sebi dvoje najčistejših src, ki sta kedaj živeli na zemlji in ki sta bili več vredni kot vsi zemeljski zakladi. V naših misijonih, gospa grofica, ni bil naš Gospod nič bogatejši. Malo leseno kapelico, nekoliko stare mašne oprave, in še nekatere malenkosti, ktere so mu podarili dobri ljudje, to je bilo vse, kar je imel. Zamorski otroci, ki še niso nikoli videli kake krasote, bodo kar osupnjeni, ko bodo zagledali darove Klaverjeve družbe. Naročil jim bom tudi, naj molijo za dobrotnike v Evropi. Otroška molitev teh ubogih malih divjakov bo gotovo izprosila, prav mnogo milosti.

Med tem ko Vam pišem, sem sprejel tudi štiri majhne zamorčke, ki so prišli z neke vasi k meni. Bili so skoraj goli, majhen predpasnik je bila vsa njihova obleka. Mršavi so, skoraj bolehnii in še prav majhni. Dušo pa vendar le imajo, in kmalu bomo doživeli veselje, da jo operemo v krstni vodi. Ti majhni otroci, nam provzročajo prav mnogo skrbi, nadomestovati jim moramo mater. Ali ta skrb nam napravlja vedno mnogo veselja. Ti otroci bodo sčasoma goreči kristjani, ter bodo ustanovili krščanske družine, ako pa kateri umre, bo prosil v nebesih za misijonarje in za svoje dobrotnike. Delamo od jutra do večera in od večera do jutra, da vsaj nekoliko omikamo te nevedne in surove otroke. S tem imamo prav posebno veselje, in milost božja nam pomaga nositi težko breme ter odstranja ovire. Pogosto je naše življenje prav bridko, ali misijonar misli na Jezusa in na njegovo trpljenje. Ta misel ga zopet požiivi in on gre znova in še pogumnejše na delo. Tako nam pohaja življenje v Afriki, in Bog daj, da bi mu bilo dopadljivo. Bog Vam povrni tudi sv. maše, ka-

tere ste izvolili v Pariz poslati! Za vse sem Vam zelo hvaležen. S čim drugim Vam ne morem povrniti, svoje trpljenje pa darujem Bogu za Vas.

Zdaj sklenem svoje pismo ter Vas prosim, da mi odpustite, ker sem Vam napisal tako dolgo pismo, katero Vam bo vzelo mnogo časa, ki bi ga lahko obrnili za kaj boljšega. Želim Vam mnogo sreče in božje milosti, Ves hvaležen in Vas visoko spoštuječi

o. Magalhaes, apostolski prefekt.

Kratko misijonsko poročilo.

Mrogoro. O. T. Schneider iz družbe sv. Duha nam piše z dne 28. maja 1904: Naša postaja v Mrogoru se jako naglo razvija. Meseca sušca smo krstili 48 paganov. Odkupil sem tudi štirinajstletnega dečka in neko mater s tremi otroci iz sužnosti. Sredi meseca prosinca sem začel graditi novo misijonsko postajo, Novi Bon, oddaljena je od tukaj sedem ur in leži v severnem Ulugurugorovju. Upam, da se bodo v razmerno kratkem času pokristjanili vsi tukajšnji prebivalci. Da bi nam le ljubi Bog poslal mnogo izvrstnih misijonarjev!

Darila za afriške misijone,

v obče za krste ali za odkupovanja sužnjih otrok, za vzdrževanje katehistov in semeniščanov itd. naj se — z natančnim zaznamovanjem namena — pošiljajo „Glasniku“, kateri je pošlje družbi sv. Petra Klaverja za omenjeno uporabo. Darila bodo v „Odmevu iz Afrike“ naznanjena. Pisma in denarna pošiljatev se lahko tudi naravnost pošiljajo na generalno voditeljico družbe: Grofica Marija Terezija Ledolowska, Rim, via del' Olmata, 16.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovoren urednik: J. Palir, kapelan na Ptujski gori.